

กฎหมายอาญา

มาตรา 1 - 58 , 107 - 208

(บรรยายครั้งที่ 7)

อ.นวรรตน์ กลิ่นรัตน์

26 สิงหาคม 2566

ความผิดต่อเจ้าพนักงาน (ทำต่อเจ้าพนักงาน)

1. ม.143 เป็นคนกลางเรียกรับสินบน
2. ม.144 ให้สินบนเจ้าพนักงาน (ทั่วไป)
3. ม.167 ให้สินบนเจ้าพนักงาน (ในการยุติธรรม)

มาตรา 143 ผู้ใดเรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เป็นการตอบแทนในการที่จะจูงใจหรือได้จูงใจเจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาล โดยวิธีอันทุจริตหรือผิดกฎหมาย หรือโดยอิทธิพลของตนให้กระทำการ หรือไม่กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด
(คนกลาง)

- เพียงแค่เรียกก็ผิดแล้ว แม้ผู้เสียหายจะไม่หลงเชื่อ

ฎ 2715 / 2531 การที่จำเลยเรียกร้องเอาเงินจากผู้เสียหายโดยอ้างว่าจะนำไปให้เจ้าพนักงานเพื่อช่วยเหลือให้ จ. เข้ารับราชการโดยไม่ต้องสอบคัดเลือกนั้นแม้ผู้เสียหายจะไม่หลงเชื่อคำกล่าวอ้างของจำเลย และไม่มีเจตนาจะมอบเงินให้แก่จำเลย โดยได้ไปแจ้งความแล้วนำเงินของเจ้าพนักงานตำรวจมาหลอกให้จำเลยรับไว้เป็นหลักฐานในการจับกุมก็ตาม การกระทำของจำเลยก็ครบองค์ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 143 แล้ว

แม้จำเลยจะยังไม่ได้รับเงินหรือนำไปให้เจ้าพนักงาน

ฎ 15171/2557 จำเลยเรียกเงินจาก น.กับ ส. โดยแอบอ้างว่าจะนำเงินไปให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทำความเห็นไม่คัดค้านการขอลปล่อยตัวชั่วคราวของ น.โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายอันเป็นคุณแก่ น.ซึ่งเป็นจำเลยในคดีอาญา แม้จำเลยจะยังไม่ได้รับเงินหรือนำเงินไปให้อัยการเจ้าของสำนวนตามที่จงใจก็ตาม การกระทำของจำเลยย่อมเป็นความผิดตาม ปอ.มาตรา 143

แม้ผู้เรียกไม่ตั้งใจเอาทรัพย์สินที่เรียกไปให้เจ้าพนักงานเลยก็ไม่เป็นสาระสำคัญ

ฎ 14171/2557 จำเลยเรียกเงินจาก น.กับ ส. โดยแอบอ้างว่าจะนำเงินไปให้พนักงานอัยการเจ้าของสำนวนทำความเห็นไม่คัดค้านการขอลปล่อยตัวชั่วคราวของ น. โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายอันเป็นคุณแก่ น. ซึ่งเป็นจำเลยในคดีอาญา แม้จำเลยจะยังไม่ได้รับเงินหรือนำเงินไปให้อัยการเจ้าของสำนวนตามที่จงใจก็ตาม การกระทำของจำเลยย่อมเป็นความผิดตามมาตรา 143

- **ฎ 7695/2543** การที่จำเลยที่ 2 ร่วมเรียกและรับเงินไปจาก น. เป็นการตอบแทนโดยอ้างว่าจะนำไปใช้จ้างเจ้าพนักงานในตำแหน่งผู้พิพากษาโดยวิธีการอันทุจริตให้กระทำการในหน้าที่พิพากษาคดีโดยรอกการลงโทษจำคุกให้แก่ น. ในคดีอาญาที่ น. ถูกฟ้องนั้น ครอบงำประกอบตามผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 143 แล้ว แม้จำเลยทั้งสองไม่ได้ไปจ้างผู้พิพากษาให้กระทำการในหน้าที่ให้เป็นคุณแก่ น. ก็ยังครอบงำประกอบความผิดตามมาตรา 143

ฎ 537/2523 เมื่อข้อเท็จจริงฟังว่าจำเลยเรียกเงินจากนายอื่น นางเป้ เพื่อจะนำไปให้ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลพิพากษายกฟ้องปล่อยนายหลี่ บุตรของนายอื่นนางเป้ การกระทำของจำเลยดังกล่าว แม้เป็นแต่เพียงอุบายของจำเลยที่เรียกเอาทรัพย์สินของนายอื่น นางเป้ ไว้เป็นของจำเลยเสียเอง โดยไม่ได้ตั้งใจจะเอาไปให้เจ้าพนักงานคนใดเลยดังที่จำเลยฎีกานั้น ก็เป็นการกระทำที่ครอบงำความผิดเกี่ยวกับการปกครองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 143 แล้ว (และดู ฎ.334 / 2526)

“เป็นการตอบแทนที่จะจูงใจ หรือได้จูงใจเจ้าพนักงาน...”

โดยที่ไม่จำเป็นต้องมีการจูงใจหรือจะจูงใจจริงๆ

- ฎ 988/2551 โจทก์บรรยายฟ้องว่า ร้อยตำรวจเอก ส. เป็นพนักงานสอบสวนในคดีที่ ต. ถูกจับกุมดำเนินคดีอาญา จำเลยเรียกและรับเงินจำนวน 5,000 บาท จาก ต. และ น. เพื่อเป็นการตอบแทนที่จำเลยจะจูงใจร้อยตำรวจเอก ส. เจ้าพนักงานในฐานะพนักงานสอบสวนในคดีดังกล่าว โดยวิธีอันทุจริตผิดกฎหมาย เพื่อให้ร้อยตำรวจเอก ส. กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณแก่ ต. โดยการช่วยเหลือในทางคดี เพื่อให้ ต. หลุดพ้นจากความผิด เป็นการบรรยายฟ้องให้เห็นถึงการกระทำและเจตนาของจำเลยว่าจำเลยเจตนาเรียกเอาเงินจากผู้เสียหายเป็นการตอบแทนในการที่จำเลยอ้างว่าจะจูงใจเจ้าพนักงานไม่ให้ดำเนินคดีแก่ ต. และปล่อยตัวให้หลุดพ้นจากคดีอาญา ถือได้ว่าเป็นการบรรยายฟ้องครบองค์ประกอบแห่งความผิดตาม ป.อ. มาตรา 143 แล้ว ส่วนการที่จำเลยไปติดต่อหรือจูงใจเจ้าพนักงานโดยวิธีใด หรือเจ้าพนักงานจะกระทำการใดอันเป็นการช่วยเหลือ ต. ก็มีใช้องค์ประกอบแห่งความผิดอันต้องบรรยายมาในฟ้องฟ้องของโจทก์จึงชอบด้วย ป.วิ.อ. มาตรา 158 (5) แล้ว

- **ฎ 2631/2534** การที่จำเลยเรียกรับเอาเงินจาก ม. และ น. สองครั้งเพื่อช่วยเหลือให้ ส.และพ. บุตรของบุคคลทั้งสองสอบคัดเลือกเข้าเป็นนักเรียนโรงเรียนพลตำรวจได้ โดยจำเลยจะนำเงินไปเป็นค่าตอบแทนเจ้าพนักงานและแพทย์ผู้มีหน้าที่ในการสอบคัดเลือกและตรวจรับบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจดังกล่าว เป็นการกระทำความผิดประกอบความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 143 แล้ว ที่จำเลยไม่ได้เป็นกรรมการสอบคัดเลือกไม่ได้แจ้ง ม. และ น.ว่าจะช่วยเหลือบุตรของบุคคลทั้งสองให้เข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจด้วยวิธีใด และไม่ได้แจ้งแก่บุคคลทั้งสองว่าเจ้าพนักงานที่จำเลยจะไปจูงใจเป็นใคร ระดับใด หาใช่สาระสำคัญที่จะทำให้การกระทำของจำเลยกลายเป็นไม่ครบองค์ประกอบความผิดไม่ เมื่อจำเลยรับเงินดังกล่าวไว้รวมสองครั้ง ต่างวาระกันจึงเป็นการกระทำความผิดสองกรรม

- **ฎ 7695 / 2543** การที่จำเลยที่ 2 ร่วมเรียกและรับเงินไปจาก น. เป็นการตอบแทนโดยอ้างว่าจะนำไปใช้จูงใจเจ้าพนักงานในตำแหน่งผู้พิพากษาโดยวิธีการอันทุจริตให้กระทำการในหน้าที่พิพากษาคดีโดยรอลงโทษจำคุกให้แก่ น. ในคดีอาญาที่ น. ถูกฟ้องนั้น ครบองค์ประกอบตามผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 143 แล้ว แม้จำเลยทั้งสองไม่ได้ไปจูงใจผู้พิพากษาให้กระทำการในหน้าที่ให้เป็นคุณแก่ น. ก็ยังครบองค์ประกอบความผิดตามมาตรา 143 แม้ไม่ได้ระบุชื่อผู้พิพากษาซึ่งมีหน้าที่พิจารณาคดีอาญาที่ น. ถูกฟ้อง ก็ไม่ทำให้การกระทำของจำเลยที่ 2 ไม่เป็นความผิดเพราะขาดองค์ประกอบความผิดไปแต่อย่างใด

อ้างว่าจะจูงใจผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ แม้ผู้ที่ถูกอ้างไม่ได้เป็น
เจ้าของสำนวนหรือองค์คณะก็ผิด

ฎ 4586 / 2531 การที่จำเลยเรียกและรับเงินจาก ท. กับพวก โดย
อ้างว่าจะเอาไปให้ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ เพื่อให้พิพากษายกฟ้องในคดีที่
ท. กับพวกเป็นจำเลย ดังนี้ ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ที่จำเลยอ้างดังกล่าว
ย่อมหมายถึงผู้พิพากษาผู้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีในศาลอุทธรณ์
ได้ตามกฎหมายแม้จะมีได้เป็นเจ้าของสำนวนหรือองค์คณะที่พิจารณา
พิพากษาคดีนั้นก็ตาม ก็ถือว่าเป็นเจ้าพนักงานที่จำเลยจะจูงใจให้กระทำ
การในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ ท. กับพวกแล้วการกระทำของ
จำเลยจึงเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 143

ฎ 661/2554 แม้ผู้ถูกอ้างมิได้เป็นอัยการเจ้าของสำนวนและจำเลย
ยังไม่เอาเงินไปให้ก็ผิด

ฎ 2354/2522 แม้คำว่า "นาย" อาจหมายถึงข้าราชการทั่ว ๆ ไปด้วย
ก็ตามแต่คดีนี้จำเลยเรียกเงินไปให้นาย เพื่อช่วยให้นายห้ามพ้นจากคดีที่
อยู่ในชั้นสอบสวนและนายห้ามนางบุญยิยอมให้เงินไป จึงเป็นเข้าใจกัน
ระหว่างจำเลยกับนายห้ามนางบุญยิว่า "นาย" ที่จำเลยอ้างหมายถึง
พนักงานสอบสวนและเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจดำเนินคดีกับนายห้าม
นั่นเอง หากหมายถึงบุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องหรือไม่มีอำนาจหน้าที่ใน
คดีที่นายห้ามต้องหา อันจะทำให้การกระทำของจำเลยมิใช่กระทำไป
เพื่อจูงใจเจ้าพนักงานดังจำเลยฎีกาไม่

แม่เจ้าพนักงานทำหน้าที่ไปแล้วก็ผิด

ฎ 1332 / 2537 ฟ้องโจทก์กล่าวหาว่าจำเลยที่ 2 ได้ร่วมกับจำเลยที่ 1 เรียกและรับเงินจากผู้เสียหายโดยอ้างว่าเพื่อจะนำไปให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารแก่ผู้เสียหาย เพื่อเป็นการจูงใจให้เจ้าพนักงานกระทำการในหน้าที่ อันเป็นคุณแก่ผู้เสียหายโดยวิธีอันทุจริตผิดกฎหมายการกระทำอันเป็นความผิดในกรณีนี้มีได้อยู่ที่เจ้าพนักงานได้กระทำการในหน้าที่แล้วหรือไม่ แม่เจ้าพนักงานจะได้ออกใบอนุญาตไปแล้วก็ยังคงเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายการออกใบอนุญาตไปแล้วมิได้ทำให้ฟ้องโจทก์ขาดองค์ประกอบแห่งความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 143

แม่อ่านคำพิพากษาศาลฎีกาในคดีนั้นไปแล้ว

ฎ 4846/2536 การที่จำเลยที่ 1 เรียกและรับเงินจำนวน 1,000,000 บาท ไปจากผู้เสียหายเป็นการตอบแทนในการที่จะจูงใจเจ้าพนักงานในตำแหน่งผู้พิพากษาศาลฎีกาโดยวิธีอันทุจริต ให้กระทำการในหน้าที่โดยพิพากษาคดีให้เป็นคุณแก่ผู้เสียหายให้ผู้เสียหายชนะคดีในชั้นศาลฎีกานั้นครบองค์ประกอบความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 143 แล้ว จำเลยที่ 1 จะได้ไปจูงใจเจ้าพนักงานในตำแหน่งผู้พิพากษาศาลฎีกาให้กระทำการในหน้าที่ให้เป็นคุณแก่ผู้เสียหายหรือไม่หาใช่องค์ประกอบของความผิดไม่ ดังนั้นแม้ศาลชั้นต้นจะได้อ่านคำพิพากษาศาลฎีกาไปก่อนที่จำเลยที่ 1 จะได้เรียกและรับเงินจากผู้เสียหาย จำเลยที่ 1 ย่อมไม่สามารถจะจูงใจเจ้าพนักงานในตำแหน่งผู้พิพากษาศาลฎีกาให้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นคุณแก่ผู้เสียหายได้ทันทีตาม ก็ไม่ทำให้การกระทำของจำเลยที่ 1 ไม่เป็นความผิด

แม้คดีถึงที่สุดไปแล้ว

ฎ 2411/2562 โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยทั้งสามร่วมกันเรียกและรับเงิน 9,000,000 บาท ไปจากผู้เสียหายเป็นการตอบแทนในการที่จะจูงใจเจ้าพนักงานในตำแหน่งอดีตประธานศาลฎีกาและประธานศาลฎีกาโดยวิธีอันทุจริต ให้กระทำการตามหน้าที่โดยยกเลิกคำพิพากษาของศาลฎีกาที่ตัดสินให้ จ. เป็นฝ่ายแพ้คดี และมีคำสั่งใหม่ให้ จ. เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินได้ เป็นการบรรยายฟ้องที่ครบองค์ประกอบความผิดตาม ป.อ. มาตรา 143 แล้ว ส่วนจำเลยทั้งสามจะได้ไปจูงใจเจ้าพนักงานในตำแหน่งอดีตประธานศาลฎีกาและประธานศาลฎีกาให้กระทำการในหน้าที่ให้เป็นคุณแก่ จ. หรือไม่ หาใช่องค์ประกอบความผิดตาม ป.อ. มาตรา 143 หรือไม่ แม้คดีดังกล่าวถึงที่สุดไปก่อนที่จำเลยทั้งสามจะร่วมกันเรียกและรับเงินจากผู้เสียหาย ซึ่งจำเลยทั้งสามไม่สามารถจูงใจเจ้าพนักงานในตำแหน่งอดีตประธานศาลฎีกาและประธานศาลฎีกาให้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นคุณแก่ จ. ได้ก็ตาม ก็ไม่ทำให้การกระทำของจำเลยทั้งสามไม่เป็นความผิดเพราะขาดองค์ประกอบความผิด

-โดยวิธีการอันทุจริตหรือผิดกฎหมายหรือโดยอิทธิพลของตน

ฎ.1123/2509 โจทก์ฟ้องว่า จำเลยบังอาจเรียกทรัพย์สินจากนายทองดีหนึ่งล้านบาท กล่าวแก่นายทองดีว่า คดีอาญาซึ่งนายทองดีและนายเกษมต่างเป็นโจทก์จำเลยฟ้องกันอยู่ในระหว่างพิจารณาของศาลฎีกานั้น จำเลยรับจะจัดการให้เรียบร้อยเพราะจำเลยชอบพอกับนายจรูญฯ รองปลัดกระทรวงฯ นายจรูญฯ ชอบพอสนิทสนมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับหลวงจ่าจรูญฯ ประธานศาลฎีกา จำเลยกับนายจรูญฯรับจะจัดการให้นายทองดีชนะโดยขอร้องให้หลวงจ่าจรูญฯ จ่ายสำนวนให้ผู้พิพากษาที่เป็นคนตรงที่สุด คือ นายสัญญา ธรรมศักดิ์ หรือผู้พิพากษาที่เป็นคนพูดกันได้ดีต้องชนะโดยนายทองดีไม่ต้องถูกจำคุก 1 ปี ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ นายเกษมก็จะต้องเข้าคุกไป ถ้าตกลงต้องจ่ายเงินสดให้จำเลย 500,000 บาท ที่เหลือจ่ายเมื่อชนะคดี วันที่ 30 มิถุนายน 2502 นายทองดีได้มอบเงิน 500,000 บาท ให้จำเลยรับไปเป็นการตอบแทนในการที่จำเลยและนายจรูญฯ จะจูงใจหลวงจ่าจรูญฯเจ้าพนักงานโดยวิธีทุจริตผิดกฎหมายและโดยอิทธิพลของตนเพื่อให้ผู้พิพากษาศาลฎีกากระทำการหรือไม่กระทำการตามหน้าที่อันเป็นคุณแก่นายทองดี เป็นโทษแก่นายเกษม ศาลชั้นต้นเห็นว่า กระทำของจำเลยเป็นการเรียกร้องเอาเงินค่าจัดการจนได้รับเงิน 500,000 บาทไป ผิดตามมาตรา 143 ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาพิพากษายืน

“ให้กระทำการหรือไม่กระทำการใน
หน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคล
ใด”

องค์ประกอบภายใน
“เจตนาธรรมดา”

ฎ.1666/2562

- ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 143 แม้เป็นความผิดต่อรัฐ
- โจทก์ซึ่งเป็นราษฎรก็ยังมีอำนาจฟ้อง
คดีดังกล่าวได้เอง

ข้อสอบสมัยที่ 57 ปี 2547

การที่เรียกและรับเงินเป็นเงินจำนวนหนึ่งแสนบาทโดยอ้างว่าจะนำไปใช้
จูงใจ เจ้าพนักงานในตำแหน่งผู้พิพากษาโดยวิธีการทุจริตให้กระทำการในหน้าที่
พิพากษาคดีโดยรอกการลงโทษแก่จำเลยในคดีอาญา แม้จะมีได้ระบุชื่อ
ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาพิพากษาคดีและไม่ได้ไปจูงใจผู้พิพากษาในการกระทำ
การในหน้าที่ให้เป็นคุณแก่ก็ตาม ก็ครบองค์ประกอบความผิดตามประมวล
กฎหมายอาญามาตรา 143 (เทียบฎ.7695/2543)

ส่วนเงินจำนวน 100,000 บาท เป็นทรัพย์สินที่ได้ให้ตามความในมาตรา 143
จึงต้องริบเสียทั้งสิ้นตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 34 (1)

มาตรา 34 บรรดาทรัพย์สิน

(1) ซึ่งได้ให้ตามความในมาตรา 143 มาตรา 144 มาตรา
149 มาตรา 150 มาตรา 167 มาตรา 201 หรือมาตรา 202 ...
ให้ริบเสียทั้งสิ้น เว้นแต่ทรัพย์สินนั้นเป็นของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็น
เป็นใจด้วยในการกระทำความผิด

มาตรา 144 ผู้ใดให้ ขอให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาล เพื่อจูงใจให้กระทำการไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ (คนให้)

มาตรา 167 ผู้ใดให้ ขอให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงานตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน เพื่อจูงใจให้กระทำการไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่

ฎ.15055/2558 จำเลยมาพบพตต. ๘ แจ้งว่าเป็นน้องชาย ป. และเสนอจะให้เงิน 400,000 บาท ถ้าปล่อยตัว ป. ผู้ต้องหาคดียาเสพติด พตต. ๘. รับปากจะช่วยเหลือ จำเลยนัดจะนำเงินมาให้ในวันรุ่งขึ้นเวลา 9 น. หลังจากนั้นพตต. ๘. รายงานผู้บังคับบัญชาและไปขอลงรายงานประจำวันไว้เป็นหลักฐานที่สภอ.เมืองศรีสะเกษ เพื่อวางแผนจับกุมตามสำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี ซึ่งรตต. ม. เป็นผู้บันทึก ต่อมาวันรุ่งขึ้นเวลาประมาณ 10 น. จำเลยถือถุงกระดาษสีน้ำตาลมาหาพตต. ๘. ที่ห้องสืบสวนกองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดศรีสะเกษ จำเลยแจ้งว่าเงินครบ แล้วล้วงเอาธนบัตรจำนวน 400,000 บาท ออกมาจากถุง พตต. ๘. จึงจับกุม การกระทำของจำเลยเป็นความผิดฐานให้และขอให้ทรัพย์สินแก่เจ้าพนักงาน เพื่อจูงใจให้กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ตาม ป.อ. มาตรา 144

หมายเหตุ 1. ให้พนักงานสอบสวน ผิด 167 ให้ตำรวจสายสืบ ผิด 144

2. ผู้ให้สินบนผิด 144 หรือ 167 แต่ไม่ผิดผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานรับสินบน 149.86 (ฎ 435/2520, 1035/2464)

ฎ 3096/2552 โจทก์บรรยายฟ้องว่า ดาบตำรวจ ช. ได้จับกุม พ. กับพวก ในความผิดฐานร่วมกันจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ และควบคุมตัวส่งพนักงานสอบสวน จำเลยทั้งสองให้ทรัพย์สินแก่ดาบตำรวจ ช. ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานเพื่อจูงใจให้กระทำการปล่อยตัว พ. กับพวก ซึ่งเป็นการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ แม้ในทางพิจารณาได้ความว่า จำเลยทั้งสองกระทำการเพื่อจูงใจให้ดาบตำรวจ ช. ดำเนินการช่วยเหลือ พ. กับพวก โดยเปลี่ยนข้อหาให้เบาลงก็ตาม ก็หาใช่ข้อแตกต่างในสาระสำคัญไม่ ทั้งนี้เพราะไม่ว่าจะเป็นการให้ทรัพย์สินเพื่อจูงใจให้ปล่อยตัวหรือเปลี่ยนข้อหาก็ล้วนแต่เป็นการจูงใจให้กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ซึ่งเป็นความผิดตาม ป.อ. มาตรา 144 เช่นเดียวกัน

ฎ 5588/2553 จำเลยให้ธนบัตรรัฐบาลไทยฉบับละ 1,000 บาท 4 ฉบับ และฉบับละ 500 บาท 2 ฉบับ รวมจำนวน 5,000 บาท แก่ร้อยตำรวจโทอินสมเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองแม่ฮ่องสอนซึ่งเป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนและจับกุมผู้กระทำความผิดต่อกฎหมายเพื่อจูงใจให้ร้อยตำรวจโทอินสมไม่จับกุมจำเลยซึ่งให้ความช่วยเหลือคนต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยผิดกฎหมายให้พ้นจากการจับกุม และสนับสนุนคนต่างด้าวออกนอกเขตควบคุมของเจ้าหน้าที่ อันเป็นการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ของเจ้าพนักงาน เป็นความผิดตาม ป.อ.มาตรา 144

- ฎ 435/2520 จำเลยที่ 1 นำเอกสารปลอมพร้อมด้วยเงิน 5,000 บาทมอบให้จำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานทำหน้าที่ช่วยเสมียนทะเบียนยานพาหนะ เพื่อให้จัดการจดทะเบียนรถยนต์ให้ จำเลยที่ 2 รับเอกสารปลอมกับเงินนั้นไว้ โดยตกลงรับดำเนินการให้ โดยจำเลยทั้งสองรู้อยู่แล้วว่าเป็นเอกสารปลอม จำเลยทั้งสองมีความผิดฐานร่วมกันใช้เอกสารปลอม จำเลยที่ 1 มีความผิดฐานให้เงินเจ้าพนักงานเพื่อให้กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ และจำเลยที่ 2 มีความผิดฐานรับเงินสำหรับตนเองเพื่อกระทำการโดยมิชอบด้วยหน้าที่อยู่แล้ว

- ฎ 5348/2550 จำเลยทั้งสี่แจ้งข้อความและแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงาน และแจ้งให้เจ้าพนักงานจดข้อความอันเป็นเท็จในเอกสารราชการในการที่ อ. ขอมิบัตรประจำตัวประชาชนและมีชื่อและรายการในทะเบียนบ้านอันเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.บัตรประจำตัวประชาชนฯ พ.ร.บ.การทะเบียนราษฎรฯ และ ป.อ. มาตรา 267 แม้ความผิดดังกล่าวจะกระทำต่อเนื่องกับความผิดฐานให้สินบนแก่เจ้าพนักงาน และจุดประสงค์ในการกระทำความผิดเป็นอย่างเดียวกันคือ เพื่อให้เจ้าพนักงานออกบัตรประจำตัวประชาชนให้แก่ อ. แต่ความผิดฐานให้สินบนแก่เจ้าพนักงานตาม ป.อ. มาตรา 144 มีลักษณะสภาพความผิดและอาศัยเจตนาในการ กระทำความผิดแตกต่างหากจากการกระทำความผิดอื่น ๆ โดยเมื่อจำเลยทั้งสี่ร่วมกันขอให้หรือรับว่าจะให้เงินแก่เจ้าพนักงานเพื่อจูงใจให้กระทำการหรือไม่กระทำการโดยมิชอบด้วยหน้าที่ก็เป็นความผิดสำเร็จในตัวกรรมหนึ่งแล้ว และต่อมาจำเลยทั้งสี่ได้ร่วมกันกระทำความผิดฐานอื่นขึ้นอีกจึงเป็นความผิดคนละกรรมต่างกัน

แต่สนับสนุนการให้สินบนก็ได้

ฎ 3900/2562 ว. ถูกผู้เสียหายกับพวกจับในข้อหาฉ้อโกงในครอบครองเพื่อจำหน่าย. เสนอให้เงินแก่ผู้เสียหาย 500,000 บาท ว. ขอโทรศัพท์บอกให้จำเลยนำเงินมาให้ ผู้เสียหายจึงคืนโทรศัพท์ของ ว. จากนั้น ว. โทรศัพท์ติดต่อไปยังจำเลยให้จำเลยนำเงินของ ว. มาให้ เมื่อจำเลยเดินทางมาถึงสถานีตำรวจและพบ ว. แล้ว ว. กับจำเลยช่วยกันนับเงินและส่งมอบให้แก่ผู้เสียหาย ผู้เสียหายจึงจับกุมและแจ้งข้อหาแก่จำเลย และ ว. ว่าร่วมกันให้ทรัพย์สินแก่เจ้าพนักงานเพื่อจูงใจให้กระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นกรณีที่ ว. เป็นผู้เสนอให้สินบนแก่ผู้เสียหายเอง มิใช่ผู้เสียหายเป็นผู้เรียกร้อง ว. จึงมีเจตนาที่จะกระทำความผิดอยู่แล้ว โดยผู้เสียหายไม่มีส่วนก่อให้เกิดกระทำความผิด การที่ผู้เสียหายยินยอมให้โทรศัพท์ถูกยึดไปแล้วคืนแก่ ว. เพื่อให้ ว. โทรศัพท์ติดต่อไปยังจำเลยก็เป็นเพียงขั้นตอนในการรวบรวมพยานหลักฐานในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด ไม่ถือเป็นการแสวงหาพยานหลักฐานโดยมิชอบ ส่วนการที่ผู้เสียหายไม่ห้าม ว. มิให้กระทำความผิดจึงไม่มีผลทำให้การกระทำของ ว. กับจำเลยไม่เป็นความผิดไปได้ แต่เมื่อจำเลยไม่มีเจตนาจะมีส่วนร่วมกระทำความผิดกับ ว. มาตั้งแต่ต้น คงนำเงินมาให้ตามที่ ว. โทรศัพท์ไปเท่านั้น เมื่อนำเงินมาถึงก็ส่งมอบเงินแก่ ว. มิได้ส่งมอบแก่ผู้เสียหายโดยตรง จำเลยจึงไม่ใช่ตัวการ แต่เป็นเพียงการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิด

มอบเงินให้ตำรวจผู้จับ (ไม่ใช่ พสส.) เพื่อให้ปล่อยพวกของตน ผิด 144

ฎ 903/2565 คดีนี้ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามมาตรา 144 โจทก์ฎีกาว่าควรปรับบทว่าจำเลยเป็นตัวการร่วมกับนายพงษ์ธรผู้ต้องหาฐานมีเมทแอมเฟตามีน ๒๐๐ เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ในการตัดสินบนเจ้าพนักงาน ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า การร่วมกระทำความผิดในลักษณะตัวการตามมาตรา 83 นั้นจะต้องเป็นการร่วมกระทำผิดด้วยกันซึ่งต้องพิจารณาทั้งในส่วนการกระทำและเจตนาของผู้ที่ร่วมกระทำ หมายถึงต้องร่วมกระทำผิดด้วยกันและกระทำโดยเจตนาด้วยกัน ทั้งทุกคนที่กระทำต้องรู้ถึงการกระทำของกันและกันและต่างประสงค์ถือเอาการกระทำของแต่ละคนเป็นการกระทำของตนด้วย เมื่อข้อเท็จจริงตามทางนำสืบของโจทก์ฟังได้เพียงว่าขณะเกิดเหตุนายพงษ์ธรเท่านั้นที่เป็นผู้เสนอเงินสินบนให้แก่เจ้าพนักงาน จำเลยเพิ่งเข้ามาเกี่ยวข้องโดยเป็นผู้นำเงินสินบนให้แก่เจ้าพนักงานตำรวจเท่านั้น การกระทำของจำเลยยังถือไม่ได้ว่าเป็นการร่วมกระทำความผิดกับนายพงษ์ธรในลักษณะของตัวการ แต่ศาลฎีกาฟังว่าการที่จำเลยนำเงิน 150,000 บาท ไปมอบให้ตำรวจผู้จับกุม หลังจากที่นายพงษ์ธรโทรศัพท์หาจำเลยว่าถูกจับเกี่ยวกับเมทแอมเฟตามีน เพื่อให้ปล่อยตัวนายพงษ์ธรนั้น การกระทำของจำเลยเป็นความผิดให้สินบนเจ้าพนักงานตามมาตรา 144 แล้ว

ถ้ามอบเงินให้พสส.ผิด 167 ไม่ใช่ 144

มาตรา 144 ผู้ใดให้ ขอให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาล เพื่อจูงใจให้กระทำการไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่

มาตรา 167 ผู้ใดให้ ขอให้หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงานตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน เพื่อจูงใจให้กระทำการไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่

ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด

คำว่า “ประโยชน์อื่นใด” เป็นคำที่กว้างมากอาจเป็นการสนับสนุนให้ได้ตำแหน่งสูงขึ้น แม้กระทั่งเสนอยกลูกสาวให้ก็ยังถือว่าเป็นประโยชน์อื่นใดได้ การให้เลื่อนตำแหน่ง การให้ยืมเงินโดยไม่คิดดอกเบี้ยก็เป็นประโยชน์อื่นใดได้

ข้อสอบสมัยที่ 67 ปี 2557

การลงจากรถไปพบกับตำรวจว่า “พี่เป็นเพื่อนสนิทรัฐมนตรีขอเถอะอย่าจับเลยไว้โอนให้ 20,000 บาท” เป็นการขอให้ทรัพย์สินแก่เจ้าพนักงานเพื่อจงใจให้ไม่กระทำการจับกุมตามหน้าที่ของเจ้าพนักงานตำรวจผู้จับกุม เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 144

ส่วนการที่ตามไปพบพนักงานสอบสวนและแจ้งว่า “พี่เป็นเพื่อนสนิทรัฐมนตรี ถ้าไม่ดำเนินคดีนี้ พี่วิ่งให้เป็นสารวัตรได้” เป็นการขอให้ประโยชน์อื่นใดแก่พนักงานสอบสวนเพื่อจงใจให้ไม่กระทำการดำเนินคดีตามหน้าที่ของพนักงานสอบสวนเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 167

แก่ “เจ้าพนักงาน” “สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ” “สมาชิกสภาจังหวัด”
สมาชิกสภาเทศบาล

นายกเทศมนตรี เป็นสมาชิกสภาเทศบาล

- กฎ 2221/2519 จำเลยเป็นผู้จัดการทั่วไปของบริษัทเมืองทองการก่อสร้าง
จำกัดได้มอบเงินจำนวน 50,000 บาท แก่นายกเทศมนตรีเทศบาลเมือง
ฉะเชิงเทรา ซึ่งมีอำนาจหน้าที่พิจารณาอนุญาตให้ทำการก่อสร้างอาคารในเขต
เทศบาล เพื่อจูงใจให้นายกเทศมนตรีอนุมัติให้จำเลยปลูกสร้างอาคารโดยเร็ว ทั้ง
ที่เรื่องราวหลักฐานการขออนุญาตปลูกสร้างอาคารยังไม่เรียบร้อยพอที่จะอนุญาต
ได้ อันเป็นการมิชอบด้วยหน้าที่ จำเลยจึงต้องมีความผิดตามประมวลกฎหมาย
อาญา มาตรา 144

เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่
กระทำการ หรือประวิงการ
กระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่

- ฎ 2390/2527 จสต.ป.รับราชการเป็นตำรวจซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยได้รับการแต่งตั้งตามกฎหมาย ย่อมเป็นเจ้าของพนักงานแม้ขณะเกิดเหตุจะถูกส่งตัวไปช่วยราชการกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายใน มีตำแหน่งหน้าที่เป็นหัวหน้าชุดคุ้มครองตำบลปากหมัน มีหน้าที่คุ้มครองหมู่บ้านและตำบลป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์และก่อการร้ายก็เป็นเพียงหน้าที่เฉพาะตามคำสั่งแต่งตั้งของทางราชการ แต่โดยทั่วไปจสต.ป.ยังมีอำนาจสืบสวนคดีอาญาได้ตามปวิอ มาตรา 17 การที่ จสต.ป.มาyingที่เกิดเหตุเพื่อจะจับผู้กระทำความผิดฐานมีกัญชาไว้ในความครอบครอง จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเจ้าพนักงานตามกฎหมาย เมื่อจำเลยได้ให้เงินจำนวนหนึ่งแก่จสต.ป.เพื่อจูงใจมิให้จับกุมจำเลยกับพวกในข้อหาที่มีกัญชาไว้ในความครอบครอง การกระทำของจำเลยย่อมเป็นความผิดตามปอ มาตรา 144. แม้จสต.ป.ยังมิได้แสดงตัวเป็นเจ้าของพนักงาน หรือแสดงความประสงค์ที่จะเข้าทำการตรวจค้นหรือจับกุมจำเลยกับพวก หรือมิได้แต่งเครื่องแบบก็ตาม

หน้าที่เบิกความต่อศาลไม่ใช่หน้าที่ราชการ แต่เป็นหน้าที่พลเมือง

ฎ 511/2516 ตำรวจผู้จับกุมมีหน้าที่ต้องเบิกความต่อศาลตามความสัจจริงในฐานะเป็นพยาน นั้น เป็นหน้าที่อย่างเดียวกับประชาชนทั่วไป หากใช้เป็นหน้าที่โดยตรงอันสืบเนื่องมาจากการที่เป็นเจ้าพนักงานผู้จับกุมผู้กระทำความผิดไม่ จึงไม่เป็นการกระทำการในหน้าที่ของเจ้าพนักงานโดยเฉพาะ แม้จำเลยจะเรียกและรับเงินจากผู้อื่นเพื่อจูงใจเจ้าพนักงานดังกล่าวให้เบิกความผิดไปจากความจริง ก็ไม่เป็นความผิดตาม มาตรา 143

ฎ.1262/2547 ตำรวจผู้จับกุมมีหน้าที่ต้องเบิกความต่อศาลตามความสัจจริงนั้น เป็นหน้าที่อย่างเดียวกับประชาชนทั่วไป หากใช้เป็นหน้าที่โดยตรงอันสืบเนื่องมาจากการที่เป็นเจ้าพนักงานผู้จับไม่ จึงไม่เป็นการกระทำการในหน้าที่ของเจ้าพนักงานโดยเฉพาะ แม้จำเลยทั้งสามจะให้และรับว่าจะให้เงินแก่ตำรวจเพื่อจูงใจให้เบิกความผิดไปจากความจริง ก็ไม่เป็นความผิด มาตรา 144

ข้อสอบสมัย 56 ปี 2546

การที่ผู้ต้องหาเสนอให้เงินจำนวน 500,000 บาท แก่พนักงานสอบสวน
เจ้าของคดีเพื่อเป็นค่าทำพยานหลักฐานให้อ่อน เป็นการขอให้ทรัพย์สินแก่
เจ้าพนักงานในตำแหน่งพนักงานสอบสวนเพื่อจงใจให้กระทำการอันมิชอบด้วย
หน้าที่ดังกล่าว จึงมีความผิดฐานให้สินบนเจ้าพนักงานในการยุติธรรมตาม
ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 167

เจ้าพนักงานไทยกระทำผิดนอกราชอาณาจักร

ม. 9 เจ้าพนักงานของรัฐบาลไทยกระทำ
ความผิดใน ม.147 - 166 และ
ม.200 - 205 นอกราชอาณาจักรจะต้องรับ
โทษในราชอาณาจักร

(จำว่าเริ่มตั้งแต่เรื่อง จพง.ยักยก)

ม. 9 เจ้าพนักงานกระทำผิดนอก

ราชอาณาจักร

1. ต้องกระทำผิดนอกราชอาณาจักร
2. ไม่จำเป็นต้องมีสัญชาติไทย
3. ไม่รวมความผิดต่อเจ้าพนักงาน

ม.143 ม.144

เจ้าพนักงานตาม ปอ. ม.1(16) แก้ไขปี 2558

หมายถึง.... “บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งตามกฎหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่ว่าจะประจำหรือชั่วคราวและไม่ว่าจะได้รับค่าตอบแทนหรือไม่”

ข้อสังเกต

1. ไม่ต้องคำนึงว่าเป็นข้าราชการรับเงินเดือนจากงบประมาณประเภทเงินเดือนตามแนวฎีกาเดิมอีกต่อไป
2. ลูกจ้างไม่ว่าประจำหรือชั่วคราวก็เป็นเจ้าพนักงานได้ ถ้าได้รับแต่งตั้งตามกฎหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ข้อสอบเนฯ สมัย 55 ปี 2545

ซึ่งคำตอบ การที่**นายเก่ง**เป็นเจ้าของพนักงานตำแหน่ง**เลขานุการสถานทูตไทย**ประจำประเทศปานากัว ยักยอกเอาเงินของทางราชการที่ตนมีหน้าที่ดูแลไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว ย่อมเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานยักยอกตาม ปอ.ม.147 ส่วนการที่นายเก่งขอให้**นายกล้า** อัครราชทูตไทยประจำประเทศดังกล่าวปกปิดความผิดของตนโดยตนจะนำมาคืนแก่ทางราชการและขอให้ค่าปกปิดแก่นายกล้าหนึ่งล้านบาท นายเก่งมีความผิดฐานขอให้ทรัพย์สินแก่เจ้าพนักงานเพื่อจูงใจให้ไม่กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ ตามม.144 (เทียบ ฎ.1035/2464) **ความผิดตาม ม.144 ไม่เป็นความผิดจะต้องรับโทษในราชอาณาจักร ตาม ม.9** เพราะมิใช่ความตามที่บัญญัติไว้ในม.147-ม.166 และ ม.200 -ม.205

และถึงแม้**นายเก่ง**ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนไทยและกระทรวงต่างประเทศ ผู้เสียหายร้องขอให้ลงโทษก็ตาม **แต่ ม.144 มิใช่ความผิดที่ระบุไว้ในม.8(1)-(13)** นายเก่งจึงไม่ต้องรับโทษในราชอาณาจักรสำหรับความผิดฐานนี้

ส่วนความผิดของนายเก่งตาม ปอ.ม.147 อันเป็นความผิดที่ระบุไว้ในปอ.ม.9 และนายเก่งเป็นเจ้าพนักงานของรัฐบาลไทยด้วยนั้น แม้**นายเก่ง**กระทำความผิดนอกราชอาณาจักร นายเก่งก็ต้องรับโทษในราชอาณาจักรตามปอ.ม.9

ข้อสอบสมัยที่ 64 ปี 2554

คำถาม นายชัยคนไทยเป็นลูกจ้างขับรถยนต์ของสถานทูตไทยในประเทศปานากัว นายเด่นเป็นข้าราชการประจำสถานทูตไทยมีหน้าที่รับเรื่องการซ่อมยานพาหนะและกรอกข้อความในใบสั่งซ่อมรถยนต์เพื่อเสนอนายเก่งอุปทูตลงลายมือชื่อในใบสั่งซ่อมรถยนต์ นายเด่นใช้ให้นายชัยขับรถของสถานทูตไปส่งของส่วนตัวของตนที่สนามบิน นายชัยขับรถด้วยความคึกคะนอง รถเสียหลักเฉี่ยวชนต้นไม้ข้างทางได้รับความเสียหายคอมพิวเตอร์หลักฐาน **ลักเก็บเอาไว้เป็นของตน** นายชัยขับรถกลับมาสถานทูตและขอให้นายเด่นออกใบสั่งซ่อมรถยนต์ นายเด่นเกรงว่าผู้บังคับบัญชาจะรู้ว่าตนใช้ให้นายชัยนำรถราชการไปใช้ส่วนตัวจนรถได้รับความเสียหาย นายเด่นจึงนำใบสั่งซ่อมรถยนต์ที่ตนรับผิดชอบมารอกข้อความว่ารถเกิดอุบัติเหตุในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ราชการ **แล้วลงลายมือชื่อนายเก่งปลอมในใบสั่งซ่อมรถยนต์เสียเอง** แต่ยังไม่ทันได้มอบให้นายชัย นายเก่งทราบเรื่องทั้งหมดเสียก่อน ต่อมานายชัยนายเด่นจึงถูกส่งตัวกลับมาประเทศไทย และนายเก่งเดินทางกลับประเทศไทยแล้ว แจ้งความต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีแก่นายชัยและนายเด่น

ให้วินิจฉัยว่า นายชัยและนายเด่นมีความผิดฐานใด และต้องรับโทษในราชอาณาจักรหรือไม่

ธงคำตอบ

นายชัยคนไทยเป็นลูกจ้าง **ไม่ได้เป็นเจ้าของพนักงาน** ขับรถของสถานทูตไทยชนต้นไม้ทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหายและลักเอาคอมพิวเตอร์หลักฐานไปเป็นของตานั้น การกระทำของนายชัยจึงไม่เป็นความผิดฐานเป็นเจ้าของพนักงานมีหน้าที่รักษาทรัพย์สินเบียดบังเอาทรัพย์สินเป็นของตนโดยทุจริตตามป.ม.147 แต่เป็นความผิดฐานลักทรัพย์ขอนายจ้างตามม.335(11) นอกราชอาณาจักร และนายเก่งอุปทูตคนไทยเป็นผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ นายชัยต้องรับโทษในราชอาณาจักร ตามม.8 ว.1 (ก) และว.2 (8)

นายเด่นเป็นข้าราชการสถานทูตไทยจึงเป็นเจ้าพนักงานของรัฐบาลไทย มีหน้าที่ทำเอกสาร กรอกข้อความลงในเอกสารใบสั่งซ่อมรถยนต์ เพื่อเสนอนายเก่งอุปทูตลงลายมือชื่อในใบสั่งซ่อมรถยนต์ ได้กระทำการกรอกข้อความลงในใบสั่งซ่อมรถยนต์อันเป็นเท็จและปลอมลายมือชื่อของนายเก่งอุปทูต การกระทำของนายเด่นจึงเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานทำเอกสาร **มีหน้าที่**

กรอกข้อความลงในเอกสาร กระทำการปลอมเอกสารโดยอาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่นั้น ตาม ม.161 (เทียบฎ.635/2507) และมีความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและโดยทุจริตตามม.157 ด้วย (เทียบฎ.265/2543) นายเด่นเป็นเจ้าพนักงานของรัฐบาลไทยกระทำความผิดดังกล่าวจนกราชอาณาจักร อันเป็นความผิดที่ระบุไว้ในม.9 นายเด่นจึงต้องรับโทษในราชอาณาจักร

นอกจากนั้น นายเด่นยังมีความผิดตาม ปอ.ม.265 ฐานปลอมเอกสารราชการซึ่งความผิดดังกล่าวระบุไว้ใน ม.8ว.2 (2) ซึ่งนายเก่งผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษแล้ว ตามม.8ว.1 (ก) นายเด่นจึงต้องรับโทษตามม.265 ในราชอาณาจักรด้วย

ความผิดต่อตำแหน่ง(เจ้าพนักงานทำผิด)

1. ม.147 เจ้าพนักงานยกยอก
2. ม.148 เจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งข่มขืนใจผู้อื่นให้มอบทรัพย์สิน
3. ม.149 เจ้าพนักงาน (ทั่วไป) เรียกรับสินบน
4. ม.201 เจ้าพนักงาน (ในการยุติธรรม) เรียกรับสินบน

5. ม.151 มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สิน
อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต
6. ม.152 มีหน้าที่จัดการดูแลกิจการใดเข้ามีส่วนได้เสีย
เนื่องด้วยกิจการนั้น
7. มาตรา 153 มีหน้าที่จ่ายทรัพย์สิน จ่ายทรัพย์สินนั้นเกิน
8. ม.157 เจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดย
ทุจริต
9. ม.200 เจ้าพนักงาน (ในการยุติธรรม) กระทำหรือไม่
กระทำเพื่อช่วยหรือแก้อภัย